

וּפְרַצְתָּ

מהנעשה והנשמע בעולם השליחות באה"ק

אנשי
מעשה
ר' בן גור
עמ' 24

חב"ד
כל הלב לכל אחד
צעירי
אגודת
חב"ד

chabadisrael.co.il
חב"ד ישראל << המחנות שלך לכל עניין יהודי

”

”ככל שאתה יותר סומך על המשלח ומבין שאתה הצינור שלו, הדברים מצליחים בצורה גדולה, בצורה מופלאה”

סיפורו המרתק של הרב שניאור ברוד, שליח הרבי בשכונת רמת פולג - עיר ימים בנתניה • מתוועדים שליחות עמ' 4

”

צבא של אחדות

בערים ובעיירות, במושבים ובשכונות: מאות אלפים כבשו את הרחובות במפגן אהבת ישראל העוצמתי של תהלוכות ל"ג בעומר • הצצה לרגעים המרגשים • סיקור | עמ' 14

לב אחד, שליחות אחת • שלושה ימים גדושים של דיוני עומק, סדנאות והתוועדויות חסידיות • רשמים מהכינוס הארצי | עמ' 10

עם הגיליון

בין דפי הגיליון הנוכחי שזור כמעשה רקמה סיפור פלאי. גם בהתוועדות המרתקת עם השליח הרב שניאור ברוד, על סיפורו האישי, מלא ההשראה, גם בכינוס השלוחים הארצי המרשים שע"י צאגו"ח וגם בתהלכות ל"ג בעומר שקיימו השלוחים, סניפי בתי חב"ד די בכל אתר ואתר - אי אפשר שלא לעמוד נפעמים לנוכח ההיקף, העוצמה, והפריסה הרחבה בסיעתא דשמיא.

ההיקף המדהים של תהלכות ל"ג בעומר עובר תחת הרדאר כנתון טבעי המובן מאליו. אבל עד לפני כמה שנים עצם קיומה של תהלכה בכל עיר היה הישג נדיר ומעורר התפעלות. היום כמעט בכל עיר לא רק שיש תהלכה אחת, אלא יש כמה וכמה. הגיליון אומנם מביא הצצה מצומצמת - שהרי לא ניתן להכיל את מלוא היריעה בהיקף זה - מממדי הענק של התהלכות וההצלחה הכבירה; אבל התמונה ברורה. ההישג הוא חסר תקדים.

כך גם ביחס לכינוס השלוחים הארצי, שמכנס את השלוחים לרגעים נפלאים של ביחד, של התוועדות רעים, לימוד והשתלמות. ההיקף, העומק, הפריסה המשתקפים בתמונות וברגעים המתועדים - מספרים את סיפורה של מעצמה הפועלת במסירות ודביקות יוצאת דופן למימוש יעדיה, שצומחת וגדלה, ושככל שהיא גדלה כן גדלים ומתרבים הכלים, המעטפת והשירותים שמאפשרים לה להמשיך ולהתעצם, להתפתח ולשגשג ברמה הגבוהה ביותר כרצון הרבי.

ימי ההכנה לקראת 'ג' תמוז' הם הזמן שקורא באופן מודגש מתמיד לכל אחד ואחד מאנ"ש לשים אל ליבו לעשות נח"ר לרבי, להצטרף ולהיות עזר ואחיסמך לשלוחים, בהתאם להוראותיו ולבקשותיו, בתמיכה ובעזר למפעלותיהם, ולהתחזקות בהשתתפות במבצעים: מבצע תפילין, כשרות וכו' וכו', כאשר כל אחד יכול וצריך לשמש כוח עזר משמעותי בהגשמת שליחות להגיע לכל בית יהודי ולכל יהודי באשר הוא.

ורגל יום ההילולא ג' תמוז מגוון ספרים על הרבי ומתורתו

ועוד מגוון רחב של ספרים

להזמנות באתר:
chabadisrael.co.il
חב"ד ישראל << הכתובת שלך לכל עניין יהודי

להפצת עלונים שבועיים
במקום מגוריכם או
במקום העבודה כנסו
לאתר חב"ד ישראל

צעירי
אגודת
חב"ד
כל הכב לכל אחד

יו"ר: הרב יוסף יצחק הכהן אהרונוב
נערך והופק עליידי המרכז לעזרי שליחות
© כל הזכויות שמורות
נא לשמור על קדושת הגיליון
ולתגובות והערות: ufaratzto@gmail.com

בכל החיות והמרץ

תמונות הרבי באידימות תברת | 119372

ביותר וביותר שהורים ירשמו את ילדיהם ל"מחנות-קיץ" הכשרים, שבהם מעניקים לילדים חינוך הכשר – כלשון הכתוב: "יכשר".

ובכן: גם לאחרי שעסקו בזה ופעלו על הורים רבים לשלוח את ילדיהם ל"מחנות-קיץ" כשרים – אין להסתפק בזה, אלא יש להמשיך לפעול בזה בכל החיות והמרץ, "ולערב אל תנח ידך", שכן, למרות שישנם כבר מאות ואלפים ילדים ששהו ב"מחנות-קיץ" כשרים, מ"מ, כאשר נוסף אפילו ילד אחד בלבד הרי זה דבר הכי גדול – "כל המוסיף נפש אחת בישראל כאילו בנה עולם".

ועד"ז בנוגע להתעסקות בכל עניני ה"מבצעים" – אהבת ישראל, חינוך עצמו וחינוך הזולת, תורה, תפילין, מזוזה, צדקה, בית מלא ספרים יבנה וחכמי, הדלקת נרות שבת קודש ויו"ט, כשרות האכילה ושת"י וטהרת המשפחה, אות בא' מספרי-תורה הכלליים, לימוד שיעור יומי ברמב"ם, ולימוד שיעורי חת"ת, וכל שאר עניני תורה ומצוותי – בכל ענינים אלו ישנה ההוראה "ולערב אל תנח ידך", היינו, שאין להסתפק בכל הפעולות שנעשו בעבר, אלא יש להוסיף על זה כהנה וכהנה.

וע"י מעשינו ועבודתינו בכל ענינים אלו, שנקודתם ותוכנם – צדקה רוחנית, מקרבים את הגאולה האמיתית והשלימה, כמארז"ל "גדולה צדקה שמקרבת את הגאולה", שתהי' קרובה יותר ויותר, ובפשטות – "מיד הן נגאלין", ארו עם ענני שמיא", בביאת משיח צדקנו במהרה בימינו ממש.

(משיחת ש"פ שלח תשמ"ה)

כאשר יהודי עסק והתייגע בהשפעה על הזולת במשך כל היום כולו, וכשמגיע "ערב" – רוצה לנוח מעבודתו ויגיעתו, וכן בנוגע לכללות חיי האדם שכבר עבד והתייגע בהשפעה על הזולת במשך שנות הנעורים וגיל העמידה, ולעת זקנתו רוצה לנוח, ובלשון: "יצא אדם לפעלו ולעבודתו עדי ערב", הן ה"ערב" דכל יום, והן ה"ערב" דכללות ימי – אזי אומרים לו: "ולערב אל תנח ידך", אלא יש לו להמשיך ולעסוק ב"פרו ורבו", לקרב עוד יהודי ועוד יהודי ליהדות, תורה ומצוות. וטעם הדבר – לא מפני שהחסיר משהו בעבודתו הקודמת; עבודתו היתה אמנם בתכלית השלימות, ואעפ"כ אין לו להסתפק בכך, אלא עליו להמשיך בעבודתו, מכיון ש"כל המוסיף נפש אחת בישראל כאילו בנה עולם!"

ויש להוסיף, שמצינו ענין זה גם בנוגע ללימוד התורה: "כל איש מישראל חייב בתלמוד תורה, בין עני בין עשיר, בין שלם בגופו בין בעל יסורין, בין בחור בין שהי' זקן גדול שתשש כחו... שנאמר והגית בו יומם ולילה", היינו, שחיוב זה מוטל על האדם גם בזקנותו – "ולערב אל תנח ידך". ולהעיר, שגם הדיוק ד"אל תנח ידך" שייך במיוחד לתורה – שכן, חג השבועות, "זמן מתן תורתנו", הוא היחידי שנאמר בו "כמסת נדבת ידך" (כמבואר בדרושי חסידות).

והמעשה הוא העיקר, ולכל לראש – בנוגע לענין שהזמן גרמא:

נמצאים אנו בתקופה שבה חושבים ההורים לסידור מתאים לילדיהם עבור ימי הקיץ – לרשום אותם ב"מחנות-קיץ" וכיו"ב. ולכן, יש צורך להשתדל

הלב הפועם של השכונה

ממשרד מכירות ארעי למרכז רוחני תוסס: השליח הרב שניאור ברוד בהתוועדות מרתקת על השליחות שמאירה את רמת פולג - עיר ימים בנתניה • השיעור החשוב שלימדה אותנו ערימת כיסאות ריקים, והרגעים המטלטלים שבהם הפך הבניין לעוגן הקהילתי של השכונה

"בשלב מסוים החלטנו לערוך ערב ראשון בשכונה, באמצעות אנשים ילמדו לדעת שנפתח בית חב"ד בשכונה.

"זה היה זמן קצר אחרי הטבח הנורא בבית חב"ד במומבאי. האירוע היה מאוד טרי בתודעה, וההד של המאורע הותיר בזמנו רושם מאוד חזק בקרב הציבור. החלטנו לארגן ערב שיוקדש גם לזכרם של השלוחים גבי ורבקי הולצברג הי"ד, והזמנו כדובר את הרב שמעון רוזנברג, אבא של רבקי, שיספר את הדברים מהזווית שלו ויחזק וירומם את הקהל. בנוסף הזמנו להרצות את ד"ר יחיאל הררי, שהיה אז בראשית דרכו בעולמה של החסידות.

"תאר לך אותנו, זוג צעיר, נלהב... החלטנו

שיעור באמונה

הרב ברוד, ספר לנו על ההתחלה.

"היום בו הגענו להתגורר בשכונה כשלוחי הרבי - בהשגחה פרטית מופלאה - היה כ"ב בשבט.

"מטבע הדברים, בשלב המאוד ראשוני הזה, הדבר הראשון שאתה רוצה לעשות הוא - להכיר אנשים, כי רק בשעה שאתה מכיר אנשים, ביכולתך להתחיל לפעול משהו. כמוכן, בתחילה אתה לא מכיר אף אחד, אבל אט-אט הקשרים נטווים. נוצרת היכרות עם שכן, פגשת מישהו בחנות המכולת ונוצר קליק ראשוני, קפצת לתפילה בבית כנסת כלשהו וראית עוד מישהו.

הרב שניאור ברוד הוא שליח הרבי ברמת פולג - עיר ימים בנתניה, והוא אחד הסמלים להצלחה הכבירה של מודל ה"שליח בשכונה". מאז שהגיע עם משפחתו למקום, לפני כ-18 שנה, הפך לאחת הדמויות המשמעותיות בשכונה; שליח שמביא בשורה של אור, יהדות ומאור פנים בדרך מיוחדת ובהישגים יוצאי דופן.

"כבר מתחילת הדרך", אומר הרב ברוד, "אמרנו לעצמנו - אנחנו לא עושים 'חצי עבודה'. אם הרבי הביא אותנו לכאן, אז כל משפחה, כל יהודי, הם חלק מהמחויבות שלנו".

בכישרונותיך ובהצלחותיך, אז ההצלחה פחותה לאין-ערוך".

"מחויב למלא את הזמן"

איך באמת נראית הפעילות בשלב ההתחלתי של היציאה לשליחות?

"בהתחלה, כמובן, יש לך די הרבה זמן פנוי. לא אחת שלוחים שפגשתי שאלו: "מה יש לך לעשות במשך כל היום, במקום שרוב האנשים בו יוצאים ועובדים מחוץ לשכונה? מה למעשה עושים כל היום?" - אגב, אם אתה שואל אותי היום את השאלה הזאת, ולא רק היום אלא כבר די מזמן, התשובה תהיה שאנחנו היום נמצאים כאן בשכונה ארבע משפחות של שלוחים! ואילו היו לי יותר שעות ביממה הייתי יכול לעשות יותר, אבל יש רק 24 שעות ביממה... אבל באמת בשלבים הראשונים אכן היה לי זמן פנוי."

"אבל דווקא מכיוון שהיה לי זמן והרגשתי מחויב למלא אותו, הדבר היווה תמריץ ומניע ליצור, לבנות וליזום משימות, שכשאין לך את הזמן הפנוי הזה, הן לא קורות היות שאתה מחויב למשימות אחרות. בין היתר, הקדשתי בעת ההיא לא מעט מחשבה לשאלה איך לפתח את הפעילות, להעמיק ולשכלל אותה."

רב מזוזה

"אספר סיפור לדוגמה, דרכו ניתן יהיה להבין כיצד ולהיכן דברים מגיעים."

"שנה או שנתיים אחרי בואנו, הפצנו בשכונה לקראת חודש אלול פרסום על האפשרות לבדיקת תפילין ומזוזות, כהוראת הרבי. יום אחד, כשאני עובר בכניסה לשכונה, שבה ניצב בשעתו שלט דיגיטלי גדול שהציג פרסומות שונות,

"כאמור, הגעתי לערב הזה מאוד בטוח בתוצאות שלו ובכמות האנשים שיבואו. לא אשכח שכאשר הבחורים שהבאנו לסייע לנו לארגן את הערב, שאלו אותי: "כמה כיסאות לפרוס?" השבתי בביטחון: "מה זאת אומרת? תמלאו את האולם!"

"בסופו של דבר אומנם הגיע קהל בכמות יפה, אבל לא מספיק כדי למלא את כל הכיסאות שנפתחו. כך, מכיוון שמילאנו את כל האולם בכיסאות, המקום היה נראה די ריק."

"אחר כך ישבתי עם עצמי, והרגע הזה ממש היכה בי, וככל שחלפו השנים הפנמתי את הנקודה הזו יותר ויותר. כל אחד שמארגן אירועים, יודע עד כמה קשה להוציא אנשים מהבית, יהיה זה אירוע מוצלח ככל שיהיה. ואז הבנתי שהרבי נתן לי שיעור מאוד חזק, שאני מקווה שלא יעזוב אותי עד יומי האחרון."

"הרבי בעצם אמר לי: 'בערב הראשון סמכת על כוח המשלח, האמנת באופן מוחלט בשליחות שלך. לא פקפקת, לא שאלת שאלות, לא על עצמך סמכת, כי גם לא היה על מה לסמוך שהרי לא היה כלום. היה לך את כוח המשלח ואיתו הלכת, ולכן האירוע הצליח בצורה בלתי רגילה, על-טבעית ממש. לעומת זאת, בערב השני התחלת לחשוב שאתה כבר יודע, שלמדת לפצה את הסוד איך לבנות את התוכנית וכיצד להביא את הקהל. בשלב הזה הדברים חזרו והתכנסו לממדי דרכי הטבע, והתוצאה הייתה כפי שהייתה'."

"זוהי נקודה שככל שחלפו השנים העמקתי בה יותר ויותר, ראיתי את האמת הפנימית שבה שוב ושוב חוזרת בווריאציות שונות. ככל שאתה נשען על כוח המשלח ומבין שאתה הצינור שלו, הדברים מצליחים בצורה גדולה ומופלאה. ואילו בשעה שאתה סבור שהדברים תלויים

שם מתגוררות בשכונה 4,000 משפחות, אנחנו מדפיסים 4,000 פליירים, וצריך לזכור שבאותם ימים חלוקת פליירים הייתה פלטפורמת הפרסום המקובלת. בלילה לפני האירוע הסתובבתי בכל השכונה וחילקתי פליירים: על המכוניות, בתיבות הדואר ובכל מקום אפשרי, כולי נרגש, מצפה ומחכה ליום המוחרת."

"באותו שלב, מן הסתם, לא באמת הכרתי את האנשים בשכונה, לא ידעתי מה מקובל, מה ימשוך את האנשים, וכמה אנשים רגילים לבוא לאירועים מן הסוג הזה. אבל באנו עם תמימות גדולה, עם אמונה ותשוקה גדולה, ובאותה אמונה ותמימות אנחנו ממלאים את כל האולם בכיסאות."

"ו... האולם התמלא עד אפס מקום. הגיע קהל ענק, שאת רובו ככולו לא הכרנו, כמובן. ב"ה, היה ערב מאוד מוצלח, בטח ביחס למושגים של אז."

שיעור בענוה

"חלפו כשלושה-ארבעה חודשים, אנחנו מתקרבים לקראת סוף שנה, ואני חושב לעצמי: 'אם הערב הקודם היה כל כך מוצלח, הגיע הזמן לערוך ערב נוסף'. הייתי שרוי בתחושת ביטחון. זו לא רק ההצלחה שהייתה בערב הקודם, אלא כבר חלפו עוד כמה חודשים שבמהלכם הספקתי להכיר עוד, כך שהיה ברור מבחינתי שההצלחה מובטחת."

"גיבשנו תוכנית מושקעת ומעניינת - קצת בסגנון של ערבי חב"ד של פעם. ערב של שירים, ניגונים וסיפורים חסידיים, לכבוד ט"ו באב. הרעיון היה שאומן ישראלי המתגורר בשכונה, יוני רועה, יבצע את השירים; ושדרן רדיו מקומי יספר מעשיות ורעיונות חסידיים קצרים עם מסר קליט ורלוונטי."

קהל ההמונים במוצאי יום הכיפורים

שהרגשתי שאפשר כבר להזמין אותו להגיע ליל שבת ל"בית חב"ד".

"כאן צריך להרחיב יותר למה הכוונה כשאני אומר 'בית חב"ד'. זמן קצר אחרי שהגענו לשכונה, עדיין לא היו גני ילדים, לא מרכז מסחרי, לא היה כלום. מה שכן היה, זה משרד מכירות או שניים ששיווקו את הדירות הראשונות יחסית בשכונה, וקיבלנו את רשותם להשתמש במשרד המכירות ביום שישי בערב כמקום להתפלל בו תפילת ליל שבת.

"אגב, האופן שבו קיבלנו את הרשות להשתמש במשרד המכירות, מתחבר לאותו מהלך הדברים שאיתו פתחתי. כאשר הסתובבתי בשכונה החדשה בניסיון להתחקות אחרי מיקום שבו ניתן יהיה להתחיל, לפסוע את הצעד ראשון, הבנתי שהאופציה היחידה שקיימת בשלב זה היא רק משרד מכירות. וכך, בתמימות ובאמונה גדולה, בצוהרי היום אני נכנס למשרד, פוגש שם אישה שיושבת, מציג את עצמי ומבקש שתיתן לנו רשות להשתמש במשרד המכירות ביום שישי לתפילה. אינסטינקטיבית, היא פתחה עליי זוג עיניים תמוהות, כאילו אומר: 'מהיכן בכלל מגיע רעיון כזה?', אבל בסיועתי דשמיא הצלחתי

השליח הוא חלק מהנוף הטבעי של המקום. כמו שיש את גן הילדים בשכונה, את הגינה ואת המכולת המקומית – יש את בית חב"ד, שהוא הכתובת לכל עניין יהודי.

לבנו, עשינו 'מי שבירך', וכשסיימנו אמרתי לו שיש לי בשבילו מצה שמורה והוא מוזמן לבוא לקחת. כעבור יום או יומיים הוא אכן מגיע אלינו לבית, נתתי לו את המצה השמורה, ואז גם הוא משאיר, לראשונה, תרומה מכובדת לבית חב"ד.

"מפה לשם הקשר מתפתח בהדרגה, עד

עלתה בי המחשבה שאולי גם אנחנו נפרסם בפלטפורמה הזאת. הבעיה הייתה, שאני באותו זמן שליח די צעיר ואין לי כסף כדי לפרסם בו. בלי להסס התקשרתי למספר הטלפון שהיה כתוב על השלט, ועונה לי בחור בשם חמיק. הזדהיתי ושיתפתי אותו ברעיון: "אנחנו רוצים לפרסם על האפשרות של בדיקת מזוזות לטובת הציבור. השלט שלך בכל מקרה עומד, אתה בכל מקרה מפרסם... תן לי פרסומת אחת שתרוץ. הזכות הגדולה תעמוד לך ותהיה שותף איתנו". הוא מייד נענה והפרסום עלה על המסך.

"חלפו מספר ימים ואני מקבל טלפון. בצד השני של קו הטלפון, אדם עם מבטא רוסי מודגש שואל: 'שלום, זה חב"ד?', ענית: 'כן'. - 'אתם גם מוכרים מזוזות או רק בודקים מזוזות?', אמרתי לו: 'אם צריך אז בהחלט כן'. - 'טוב, אני צריך חמש מזוזות בשביל הבת שלי. אנחנו ניפגש למטה מתחת לבניין שלה, אני אשלם לך לפני שנגעלה לדירה ואשמח שתעזור לי לקבוע את המזוזות בבית שלה'. ואכן, בשעה שקבענו, פגשתי אותו בקומת הכניסה בבניין שבו מתגוררת בתו, קבענו את המזוזות בביתה ונפרדנו לשלום.

"עכשיו כבר היה לי את הטלפון של אותו יהודי, ומכיוון שעמדתי בתחילת השליחות ו"היה לי זמן", שמרתי אותו ב"רשימת המועדפים"; רשימה של האנשים שעליי לחשוב איך אני יוצר איתם יותר קשר. אני מבין שהוא רחוק מלהיות אדם דתי, אבל בחג הקרוב אני כבר מנצל את ההזדמנות. זה היה לקראת פורים, התקשרתי אליו ונפגשנו כדי להעניק לו משלוח מנות. אחר כך לקראת פסח היה זה הוא שהתקשר אליי: "הבן שלי מרגיש לא כל כך טוב, אני רוצה ללכת לבית כנסת לעשות לו ברכה, אם אתה יכול לקחת אותי". מכיוון שלא היה לנו אז בית כנסת משלנו, לקחתי אותו לבית כנסת בשכונה, הנחתי תפילין לו וגם

ומאיר עיניים. כל מי שיביט בתמונות של המבנה יבין מייד את העוצמה. איך מגיעים ממשרד המכירות, למקום הזה?

"כשהגענו לשכונה, החזון היה מבחינתנו ברור - שבסופו של יום נקים מבנה גדול מרכזי שימש בית לכל יהודי בשכונה. למעשה, כבר בתחילת הדרך פנינו למחלקת הנכסים בעירייה והגשנו בקשה להקצאת קרקע. בדיעבד למדנו שהבקשה הזו שכבה במסדרונות בלי שדברים התקדמו קדימה, אבל אנחנו כן התקדמנו מבחינת הפעילות והעשייה בשכונה שדיברה בעד עצמה, מה שהיווה חלק מכריע - בדרך הטבע - במסלול לקבלת הקרקע ולהקמת בית חב"ד."

"אולם עד שזה קרה, עברנו כברת דרך ארוכה. בתחילה משכננו היה משרד המכירות עליו סיפרתי קודם. מאוחר יותר, כאשר המשרד פורק לטובת השלמת החצר עבור בניין המגורים הסמוך, עברנו למשרד מכירות אחר, וכשהוקם גן הילדים בשכונה, עברנו אליו להתפלל בו בשבתות ובחגים. עבור הקוראים זה נשמע אולי עניין טכני, אבל עבורנו זו הייתה ממש יציאה מן המיצר אל המרחב, כי הגן היה הרבה יותר מרווח ממשרד המכירות שעמד לרשותנו."

"הייתה תורנות קבועה של מתנדבים מקהילת בית חב"ד, בכל יום שישי אחרי תום פעילות גן הילדים, שהגיעו להכין אותו כראוי לבית תפילה. כעבור תקופה, זכינו להכניס ספר תורה לבית חב"ד, מעמד שהפך להיות אירוע משמעותי בשכונה ונקודה של ציון דרך עבורנו. במקביל, כל העת התמדנו בפעילות אינטנסיבית סביב השעון וסביב לוח השנה."

"בשלב מסוים, הליך הקצאת הקרקע

מצד אחד צריך להתייגע, להזיע ולהתמסר, ומאידך, בתוצאה היא ממש בגדר מציאה שלא בערך לעשייה.

בכינוי: "רב מזווה".

"רק לימים הוא סיפר לי, כבדרך אגב, איך הוא הגיע אלינו. באותה תקופה, אשתו חזרה וביקשה ממנו שישג את המזוזות. הוא שאל: "מאיפה אני אביא לך מזוזות?", והיא ענתה: "אני לא יודעת, אתה הגבר בבית ואתה צריך לדאוג למזוזות". הוא התעקש: "מה לי ולדברים האלה? גדלתי בבית מנותק לגמרי מיהדות, אין לי מושג מאיפה להביא מזוזות". יום אחד הם נסעו יחדיו ברכב, וכשנכנסו לשכונה הופיעה לנגד עיניהם הפרסומת שלנו על המזוזות בשלט הדיגיטלי. "אתה רואה? - אמרה לי אשתי בקול תרועת ניצחון - אין לך עכשיו תירוצים, יש לך מאיפה להביא את המזוזות", ומכאן, כמו שאומרים, הכל היסטוריה".

ממשרד המכירות לקמפוס המפואר

ביקרתי אצלך בבית חב"ד פעמיים. מדובר במקום מאוד מרשים, רחב ידיים

לשכנע אותה בלהט ובאמונה. "זה יביא לכם ברכה, והרי בכל מקרה המקום כבר עומד. אין לשער את הזכות שתעמוד לכם לסייע לעניין כל-כך קדוש ומאיר". כאמור, היא מקבלת את רשות ההנהלה ואנחנו יוצאים לדרך.

"במשך חודשים ארוכים אני או מישהו אחר מ"הגרעין הקשה" של המתפללים, עומדים מחוץ למשרד המכירות בשעת הדמדומים של כניסת השבת, מנסים לגייס עשירי למניין. לפעמים זה היה אדם באמצע 'ריצת הספורט' שלו, שאנחנו 'תופסים' אותו ומכניסים אותו פנימה, והיו פעמים שגם מניין לא היה.

"נחזור לסיפורו של היהודי מהמזוזות... כאמור, לאור הקשר שהתחיל קצת להתפתח, חשתי יותר בנוח להזמין אותו לתפילת ליל שבת. אני מצמיד לו מישהו כדי שידריך אותו במהלך התפילה, כאשר בשלב הזה, יש לומר, הוא כלל אינו יודע איך מסתכלים על הסידור. אט-אט הוא מתחיל להתמצא והוא מתמיד להגיע בכל ליל שבת.

"מזווה גוררת מצווה. קבענו לימוד שבועי בביתו. היינו נפגשים בכל יום שלישי בשעה מאוחרת בלילה, כי אלו השעות שהוא ואשתו היו מתפנים. כך לקראת השעה אחת-עשרה בלילה, הייתי מגיע אליו ובמשך שעה או שעתיים, פשוט יושבים ולומדים ביחד. פעם מתוך ספרים, פעם מדברים על נושאים כלליים, שאלות שעולות להם בחיים, ועוד. כך במשך חודשים ארוכים, אחת לשבוע, אני מגיע אליו הביתה ואנחנו יושבים אל תוך הלילה.

"בינתיים, גם בית חב"ד שלנו מתפתח ומתקדם. התחלנו כבר להתפלל גם תפילות בשבת בבוקר. אותו יהודי מתמיד להגיע, ומאוד מהר גם הופך להיות שותף אקטיבי ומסור, מי שנותן מזמנו ומכוחו בצניעות ומכל הלב. אגב עד היום, אם צריך להביא משהו, אם צריך לארגן דבר מה - ומדובר באדם עסוק מבוקר עד לילה - הראשון להתגייס זה הוא."

"אציין כי במשך הזמן הוא ומשפחתו עברו שינוי מקצה לקצה. לפני כמה שנים ערכנו לו ולאשתו חופה יהודית, באירוע מרגש מאוד. הילדים שלהם מקבלים חינוך יהודי מסורתי, וכיום הוא קם כל בוקר בשעה מוקדמת כדי ללמוד את החת"ת והרמב"ם היומיים... אגב, כבר הפסקתי לספור כמה תפילין ומזוזות עברו דרכו במשך השנים לידידים ובני-משפחה... מדהים לחשוב שנקודת ההתחלה של כל התהליך המופלא הזה, משתקפת בקוריוז קטן שהוא סיפר פעם בהתוועדות בבית חב"ד - שעד היום אני שמור לו בטלפון

בניינים גדולים יותר ממה שצריכים בהווה, משום שהדבר יהיה גורם שיחייב פעולה ועשייה רבה יותר.

"לפני כמה ימים התקשרה אליי אישה תושבת השכונה. זו משפחה שאינה שומרת תורה ומצוות, אבל יש להם זיקה מסוימת. הסתבר לי שבנם בן ה-5, חלה לא-עלינו לפני כמה חודשים במחלה הידועה. "השמיים נפלו עלינו", היא תיארה לי. "התחלנו לעבור איתו סדרה של טיפולים ושהינו תקופה ארוכה בבית הרפואה שניידר". היא המשיכה וסיפרה משהו שגרם לי להפיק תובנה מאוד חשובה: "כשהתבררנו בבשורה הקשה, אני זוכרת שכאשר חזרנו הביתה באותו יום, נסעתי באופן אוטומטי לבית חב"ד, נשמתי זועקת ואני מחפשת אותך כדי לשפוך את ליבי. ידעתי שזה המקום שבו אני צריכה לספר את הכאב הגדול שלי ולבקש מזור. הגעתי אך באותה שעה הבניין היה סגור". כל זה נודע לי מפיה רק אחרי שכבר חלפו שמונה או תשעה חודשים מהאירוע. הילד ברוך השם הבריא בניסי ניסים, ולמעשה היא פנתה אליי כדי לערוך סעודת הודיה בבית חב"ד.

"בדיעבד, הבנתי מהשיחה הזו שני דברים: ראשית, עד כמה עמוק ומשמעותי בית חב"ד בחיי האנשים, גם אם אינך מודע לזה תמיד. זה מקום שהם מגיעים אליו ברגעים משמעותיים וחשובים בחיים שלהם; ושנית, עד כמה עלינו להשתדל שבית חב"ד יהיה פתוח תמיד, כך שכאשר יהודי יחפש אותך, אתה תהיה שם ברגע הזה שהוא זקוק לך.

"רגע אחר שאני יכול לספר עליו בהקשר הזה, הוא אולי אחד הרגעים הכי מטלטלים שהיו לנו כאן בשכונה מאז שהגענו. תושב השכונה איתי חן, היה אחד הלוחמים בגזרת נחל עוז, שנחטפו במאורעות שמחת תורה תשפ"ד. במשך חודשים ארוכים המשפחה שלו חיו בחוסר ודאות וטלטלה רגשית עצומה, היות שלא ידעו מה עלה בגורלו.

לא חלק מסט הכישרונות שלי.

"אבל העובדה היא שלמרות זאת הצלחנו לעשות זאת. איך זה הצליח? בוודאי לא בזכות הכוחות שלנו, כי אין לי את הכישרונות האלה, אלא אך ורק מכוחו של המשלח. ממילא, קל יותר להבין שגם שאר הדברים, שאולי בהם יש לך כישרון כזה או אחר, הכישרונות הם לא סיבת ההצלחה. הם רק כלי שדרכו עובר האור וההשפעה שמביאה את ההצלחה.

"כאן המקום לציין שכמוכן במהלך השנים היו ויש לנו עוזרים רבים, שסייעו ומסייעים להצלחת השליחות. הכרת הטוב עמוקה אנו חבים לשליח הראשי הרב מנחם וולפא שליט"א ולמנכ"ל המוסדות הרב יצחק טייכטל שליט"א. לאורך כל הדרך, ובמיוחד ובהדגשה בתהליך הארוך והמורכב של הקצאת הקרקע ובניית בית חב"ד, שדורשת היכרות עמוקה עם המערכת העירונית על כל שלוחותיה, והיכרות וקשרים עם האנשים המתאימים, זכינו לליווי מסור ומקצועי שלהם, והם עמדו ועומדים לצידנו לאורך כל השנה כולה, בהכוונה וסיוע בכל דבר קטן כגודל.

"התוצאות אומנם מתפתחות מתוך העובדה שאנחנו פועלים בשטח, אבל הם מוליכים את החיבורים מלמעלה בתוך כל המסגרות והתהליכים שנדרשים בדרך. זה בא לידי ביטוי גם בעשייה המשותפת של כל השלוחים בעיר, בשיתוף הפעולה, בהתכנסויות ובעבודה יחד, ובעוד המון דברים שהגוף המרכזי של שליחות הרבי בנתניה, מעניק ועומד לימין השלוחים בעיר, וכמוכן לעזרתנו גם כן".

בפועל, איך אתה רואה את ההשפעה של המעבר למבנה החדש?

"כשהרבי דיבר על הקמת מבנה לבית חב"ד, הוא הזכיר כמה וכמה פעמים שכאשר יש בניין, הבניין כשלעצמו 'קורא' ומזמין את האנשים להגיע אליו. הרבי אף אמר שיקימו

התחיל סוף-סוף להתקדם. זה לא היה פשוט. עברנו לא מעט קשיים ואתגרים בדרך, אבל לא ויתרנו ועשינו כל מה שאפשר כדי לדחוף את התהליך קדימה. זה ארך לא מעט שנים, המון עבודה סיוזיפית, אבל היה ברור לנו שזה יקרה. זו הייתה רק שאלה של זמן, התמדה, אמונה, אבל ידענו שזה חייב לקרות, כי אין דרך אחרת.

"כשהגענו לשלבי ההגשמה, ניצב לפתחנו אתגר כביר חדש: נדרשנו לפתוח בתהליך גיוס כספים לטובת המבנה. ובכנות אומר, אין לי מושג כיצד מגייסים כספים. מעולם לא חשבתי שאני מתאים לזה, ובאמת לא ידעתי איך עושים את זה. אבל אם הדבר מהווה חלק מהשליחות, אז זה מה שעושים. ומסתבר, שכשאתה מגיע לאנשים עם כוח המשלח בלהט ובאמונה, ואתה באמת מאמין בהם ובחשיבות השותפות שלהם, אנשים מתחברים. אנשים רוצים להיות חלק, והם מעריכים את העובדה שאתה רואה בהם שותפים לחזון ולחלום הגדול הזה".

ואיך אתה מרגיש עם ההצלחה, בסופו של דבר, להשיג יעד חלומי כזה כמו הקמפוס שב"ה הצלחתם לבנות?

"כשליח אתה רואה כל הזמן במוחש, שההצלחה היא לא טבעית, והיא מגיעה רק מכוח זה שאתה שליח של הרבי. אחר כך זה מתלבש ועובר גם דרך הכישרונות והיכולות שלך, אבל היא מגיעה גם במקרים בהם אין לך את הכישרונות והיכולות.

"כתוב ב'היום-יום', שכשם שעל אדם להכיר את חסרויותיו, עליו גם להכיר את מעלותיו. יש דברים שאני יודע את בהם מעלותי, ואני יכול לומר לעצמי: בתחום הזה ציפיתי, וכנראה גם הגיוני, שאצליח. אבל יש דברים שאני יודע שאני לא מוכשר בהם. למשל, מעולם לא הייתי מעלה בדעתי שאני מתאים לגייס כספים, ועוד במספרים כאלה שנדרשים כדי להקים בניין כזה, שעלה מעל עשרה מיליון שקל. זה באמת

טוב למגיד ממזריטש, שהבעל שם טוב היה עובר מכפר לכפר ומעיירה לעיירה, והמגיד היה כבר מפורסם כך שהיו באים אליו. דומני כי בשנים הראשונות, אם לדבר בהכללה, אופי עבודתו של שליח הוא על דרך עבודת הבעל שם טוב. הוא פשוט חורש ועובר בית אחרי בית, דלת אחרי דלת, משפחה אחרי משפחה. אחר כך, עם חלוף הזמן, אנשים כבר יפנו אליו מיוזמתם וסדר היום שלו יתמלא גם עם פחות יזומה ומאמץ מצידו.

"אבל בסופו של יום, כך או כך, הדרך היחידה באמת לעבוד - היא דרך הרגליים. אני יכול להצביע על בית מסוים ולומר: כאן הייתי בחנוכת הבית, בבית הזה הגעתי לבדיקת מזוזות, בבית הזה נקראתי כדי ליעץ משהו, ועוד. כך מכירים עוד ועוד אנשים, ובהדרגה מעגלי ההשפעה הולכים ומתרחבים, הולכים וגדלים.

"בית חב"ד לא צומח בחלל ריק, הוא תוצאה של מה שהאנשים מזהים אותו כצורך שלהם. ובעיניי ההצלחה של שליח היא, שאנשים לא רואים בו גורם זר ושונה. להפך, הם חשים שהוא חלק מהמקום, הוא צומח איתם, הוא גדל איתם, הוא חלק מהנוף הטבעי של המקום.

"הרבי אמר בזמנו לרחבעם זאבי (גנדי) הי"ד, שבארץ ישראל צריכים להרגיש שהיא ארץ הקודש. כלומר, אתה צריך להיות חלק מהנוף הטבעי של המקום. כמו שיש את גן הילדים בשכונה, את הגינה ואת המכולת המקומית - כך יש את בית חב"ד, שהוא הכתובת לכל עניין יהודי, וכאשר יהודי מחפש משהו לנשמה, הוא יודע שזה המקום הטבעי שהוא נמשך אליו.

"חשוב לי להוסיף שכיום, ברוך השם, לצידנו בשליחות נמצאות עוד שלוש משפחות של שלוחים. משפחת הרב שייקי ורעייתו ליפשי, שעובדים איתנו צמוד יד ביד, בהתמסרות אדירה, ובזכותם בית חב"ד והעשייה הגדולה העפילו והגיעו לתוצאות מופלאות ומדהימות. משפחת הרב ראובן ורעייתו בלאיש שפועלים עם האנשים דוברי צרפתית בשכונה, ומשפחת הרב מענדל ואיטי וואנטש שעובדים עם דוברי האנגלית בשכונה. כל אחד מהם וכולם יחד עושים עבודה מדהימה, ומגישים לאנשים איתם הם עומדים בקשר, את היהדות בצורה הכי אותנטית ולבבית. בעבודה המשותפת אנו משתדלים להביא את השליחות והמסר של הרבי לכל בית ולכל אדם בשכונה, ולהאיר את המקום שיהיה מוכן ומוכשר לגאולה השלמה". ■

**כשליח אתה רואה
כל הזמן במוחש,
שהצלחה היא לא
טבעית, והיא מגיעה
רק מכוח זה שאתה
שליח של הרבי. אחר
כך זה מתלבש ועובר
גם דרך הכישרונות
והיכולות שלך.**

לבית חב"ד, הם ביטוי לזה שבית חב"ד הוא הלב הפועם של השכונה, המקום שבו כולם מרגישים בבית, מקום שמבטא אהבת ישראל אמיתית שגורמת לכל אחד להרגיש שייך ומחובר.

"לפני חג הפסח האחרון, ערכנו ברחבת בית חב"ד פעילות אפיינת מצה לילדים. אחד ההורים שהגיע עם הילד שלו - והוא לא מאלו שפוקדים את המקום בקביעות - אמר לנו כמסיח לפי תומו משפט מדהים: 'אני לא מצליח להיזכר מה היה בשכונה לפני שקם בית חב"ד'..."

בא נעבור קצת למהות. סיפרת על הדרך המרתקת והמרגשת של השליחות שלך, אבל אולי תשתף אותנו מהי בעיניך השליחות.

בעיניי שליחות בנויה על תהליכים מתמשכים ועקביים, וכמו שהרבי מלמד אותנו על מחז"ל 'יגעת ומצאת תאמין'. על פניו, מה יש להתייגע על מציאה? מציאה היא דבר שמגיע בהפתעה, והיא לא קשורה ליגיעה או למאמץ? אלא מה שנדרש מאיתנו הוא להתייגע ולהשתדל ככל יכולתנו, אך התוצאה תהיה כה גדולה - בבחינת 'מציאה', שלא ביחס לעבודה ולמאמץ.

"בחיי השליחות רואים את ההתגלמות של דברי חז"ל הללו במוחש. מצד אחד צריך להתייגע, להזיע ולהתמסר, ומאידך, התוצאה היא ממש בגדר מציאה שלא בערך לעשייה. שליח יכול לזרוע במקום אחד, ובסופו של דבר הפירות פוגשים אותו במקום אחר. בעבודה עם נשמות לעולם לא תדע מתי הזרע שנזרע ינבט ויניב פרי.

"אני חושב שההבדל בין השנים הראשונות של השליחות לשנים המאוחרות יותר, יכול להיות מוסבר באמצעות מה שכתוב ב'היום יום' לג' כסלו, לגבי ההבדל בין הבעל שם

היינו איתם בקשר מאוד קרוב, וליוונו אותם במשך התקופה הקשה הזו.

"רק כעבור חודשים ארוכים הגיעה הבשורה המרה, שאיתי הי"ד נרצח כבר בשמחת תורה תשפ"ד. כעבור מעל שנתיים, בהם הוריו ומשפחתו הפכו עולמות כדי להביאו לקבר ישראל, הוא הושב והיה למעשה החייל האחרון שחזר מתוך כל החטופים.

לפני זאת מסע ההלוויה ההמוני שיצא מביתם בשכונה, הוריו של איתי - רובי וחגית - פנו אלינו וביקשו לקיים את ה'שבעה' בבית חב"ד. כמובן שנענינו מייד וראינו בזה זכות הכי גדולה שיש. היה מרגש לראות את אלפי האנשים שזרמו לאורך כל שעות היום, ובהם נשיא המדינה, שרים ואנשי ציבור רבים, לצד המוני עמך ישראל, שהגיעו וביטאו את העוצמות הגדולות של עם ישראל.

"פחות משבועיים אחר כך, בבוקר יום שישי, במפתיע ובאופן לא צפוי, נפטרה ראש עיריית נתניה מרים פיירברג-איכר ז"ל, שהתגוררה ממש בשכנות לבית חב"ד. משפחתה ביקשה שגם ה'שבעה' שלה תתקיים בבית חב"ד. זה היה מצמרר לראות איך בתוך פרק זמן קצר, ההמונים שרבים מהם הגיעו לנחם את משפחת חן, שבו לבית חב"ד לנחם את משפחתה של ראש העיר.

"עם סיום השבעה, כתב בנה צפרייר בספר המבקרים של בית חב"ד מילים שגרמו לכולנו לדמוע: "מקום שהיה לי לבית חם, אוהב ומחבק. כמה אני שמח שאימי עזרה להקים את בית חב"ד, הבית החם הזה מול ביתה, עוד טרם ידעה שתגור בסמוך אליו. תודה על הכל!"

"האירועים הכואבים הללו שהתכנסו

כינוס השלוחים הארצי: מאות שלוחים בשלושה ימי אחדות, הכשרה והעצמה

הכינוס המסורתי של צעירי אגודת חב"ד במלון 'ניר עציון' עמד השנה בסימן התרחבות והתמקצעות. ברקע: נתון מרשים של 91 משפחות שלוחים חדשות שהצטרפו בשנה האחרונה • "איש את רעהו יעזורו"

ההתרחבות של מערך השליחות. לפי הנתונים שהוצגו, רשת בתי חב"ד בארץ מונה כיום 957 סניפים, המופעלים בידי 1,402 משפחות שלוחים. הרב נפתלי ליפסקר, מנהל אגף הסניפים בצאגו"ח ומנהל הכינוס, הדגיש כי בשנה האחרונה בלבד הצטרפו 91 משפחות שלוחים חדשות.. עוד ציין את המעטפת הרחבה של פעילות השלוחים, הכוללת מוסדות חינוך, בתי כנסת, כוללים, בתי תמחוי ומועדונים לבני הגיל השלישי, שבמסגרתם מגיעים מדי יום ילדים ומבוגרים רבים לפעילות קהילתית ותורנית.

הלכה, מדיניות וכלים להרחבת הפעילות

יומו הראשון של הכינוס נפתח במושב הלכתי מרכזי בהשתתפות חברי בית דין רבני חב"ד בארץ הקודש: הרב אברהם מיכאל הלפרין, הרב מנחם מענדל גלובובסקי, הרב יוסף יצחק וולוסוב והרב מאיר אשכנזי. במהלך המושב השיבו הרבנים לשאלות שעלו מן השטח ועסקו בדרכים להרחבת הפעילות לאפיקים חדשים ומתחדשים תוך הקפדה מקסימלית על ההיבט ההלכתי והחסידי ומתוך

לוחי הרבי מכל רחבי הארץ, מהצפון ועד אילת, התכנסו במלון 'ניר עציון' לכינוס השלוחים הארצי של סניפי 'צעירי אגודת חב"ד' - בתי חב"ד באה"ק. שלושה ימים של רצף מושבים, סדנאות והתוועדויות עשירות ומרתקות שנועדו לעודד ולחזק את השלוחים, להגביר את העשייה בשטח, להעמיק את החיבור בין השלוחים ולהעניק כלים מעשיים להמשך הפעילות.

הכינוס ריכז מאות שלוחים סביב סדר יום רוחני ומקצועי, ושילב בין מפגשי לימוד, דיונים הלכתיים, סדנאות מעשיות ומפגשי חיזוק. לצד תחושת האחדות והשותפות, בלט גם הדגש על הרחבת הפעילות, פיתוח יוזמות חדשות ומתן מענה מדויק יותר לצורכי הקהילות ברחבי הארץ.

נתוני שיא במערך השליחות

בפתח הכינוס, המתקיים זה ארבעים שנה ברציפות ביוזמת צעירי אגודת חב"ד, הוצגו הנתונים העדכניים על היקף פעילות סניפי בתי חב"ד בישראל ועל המשך

ש

נאמנות קפדנית לרצונו של הרבי. בערב, לאחר תפילת ערבית והארוחה החגיגית, נפתח המושב הכללי תחת הכותרת "הכוח לפרוץ". את המושב, שעסק ברתמימת קשרים, יוזמות וכישרונות להרחבת ההגעה לכל יהודי, הנחה השליח הרב שניאור ברוד מנתניה. את המשא המרכזי נשא השליח הראשי לברלין, הרב יהודה טייכטל.

סדנאות מקצועיות, קהילה וחדשנות טכנולוגית

יומו השני של הכינוס הוקדש ברובו להכשרה במקצועות השליחות ולהצגת כלים יישומיים בעבודת השליחות. מושבי הבוקר עסקו בניהול קהילה, גיוס משאבים, בינה מלאכותית, תשומת לב אישית, יצירת מקורות תמיכה קבועים והעמקה בלימוד תורני.

במהלך הכינוס, נערכו מושבים מקצועיים בתחומים מגוונים, בין היתר:

- בניה וניהול קהילה וגיוס תרומות: סדנה שנמשכה בשלושה חלקים לאורך היום כולו בהנחיית הרב דוד קורץ מצאגו"ח ובהובלת המרצה השליח הרב הערשי דרוקמן מצרפת, שעסקה גם בקשר עם הקהילה ובניהול זמן אפקטיבי בשליחות.

- "אלף בינה" - AI בשירות השליחות: פאנל בהנחיית הרב ראובן שניאורסון ובהשתתפות הרב דוב הבלין, הרב יהושע פיש, הרב ליאור אלימלך והרב שלמה קופצ'יק.

- סדנת "תשומת לב אישית": בהנחיית השליח הרב מנחם מענדל קרמר מצאגו"ח ובהשתתפות הרב אברהם משי זהב והרב משה חיים טויסטר.

- ללמוד כמו בישיבה: מושב תורני בהובלת ראש ישיבת תות"ל בטבריה, הרב ברוך לבנוני.

לקראת הצהריים התכנסו השלוחים למושב שכתרתו "מודים על העבר, נערכים אל העתיד". במסגרת המושב נחשפה תוכנית

לכנס התעוררות מיוחד לקראת ג' בתמוז, ונמסרה ברכה ממנכ"ל בנק מרכנתיל, ברק נרדי.

אחד מרגעי השיא המרגשים נרשם מיד לאחר מכן, בעת מעמד צילום התמונה הקבוצתית העוצמתית כאשר מאות השלוחים נעמדו יחד ופרצו בשירה אדירה וספונטנית של 'ניגון ר"ח כסלו' המסורתי, שהרעיד את קירות האולם.

בריאות, יחסי עבודה ונוכחות דיגיטלית

בשעות אחר הצהריים נמשכו המושבים המקצועיים, ובהם הרצאה יישומית על בינה מלאכותית מפי צחי פדר מנכ"ל מרכנתיל; מפגש ייעודי לשלוחים במושבים וביישובים קהילתיים בהנחיית מזכ"ל אגו"ח הרב אריאל למברג; סדנת יחסי עבודה תחת הכותרת "שליח עושה שליח"; וסדנת "פרנסה ברווח" בהנחיית הרב שמחה ליפסקר, ובהשתתפות הרב מרדכי גורליק והרב מנחם מענדל גורליק.

בהמשך הוצג פאנל תחת הכותרת "שמים את הלב במרכז", שעסק בהרחבת פעילות בתי חב"ד בבתי הרפואה ובו נחשף לראשונה מערך "שליחות של בריאות". בפאנל השתתפו ד"ר יקיר קאופמן, ר' מענדי וינר, ר' אביעד רז והרב לוי מנדלזון, שליח הרבי בבית הרפואה וולפסון בחולון ומנהל לב חב"ד - האגף הרפואי של צאגו"ח. יום הסדנאות נחתם בהרצאה על נוכחות ברשתות החברתיות, ובהדרכה על מערכת ה-CRM "שלוחים-אפ".

בארוחת הערב שמעו השלוחים דברים מפי שליח הרבי בכנסת ודובר חב"ד, הרב שימי סגל. לאחר מכן התקיימה התוועדות חסידיים שנמשכה עמוק אל תוך הלילה עם המשפיע הרב יוסף יצחק גורביץ משיבת 'תומכי תמימים' במגדל העמק.

מבט יזמי וסיפורים מאחורי הקלעים

יומו השלישי של הכינוס הוקדש גם למבט חיצוני על מפעל השליחות. במושב שכותרתו "מפעל השליחות - מיזם הסטארט-אפ המדהים ביותר", הציג יזם ההייטק ר' יוסי רבינוביץ את האופן שבו נתפס מפעל השליחות בעיני יזמים ואנשי עשייה מחוץ למערכת ועל הפוטנציאל העצום הגלום בכל שליח.

את הכינוס חתם המושב "הסיפורים מאחורי הקלעים", במהלכו ניתנה סקירה מורחבת על ההוראות, ההדרכות ותהליכי קבלת ההחלטות שעמדו לאורך השנים מאחורי יוזמות מרכזיות במפעל השליחות.

כלים וכוחות מחודשים

עם נעילת שלושת ימי הכינוס שבו השלוחים לקהילותיהם כשהם מצוידים בשילוב של חיזוק רוחני וכלים מקצועיים. לאורך הכינוס הודגש שוב ושוב הרצון להרחיב את הפעילות, לדייק את המענים לצורכי השטח ולהמשיך בפיתוח יוזמות חדשות ברחבי הארץ.

הרב יוסף יצחק הכהן אהרונוב, יו"ר צאגו"ח, אגו"ח ורשת אהלי יוסף יצחק, סיכם: "כבר ארבעים שנה שאנחנו זוכים לקיים את כינוס השלוחים הארצי, שהסב ומסב נחת רוח רב לרבי, לצד גידול מתמיד במספר השלוחים ובהיקף הפעילות ברחבי הארץ. במהלך שלושת ימי הכינוס קיבלו השלוחים תוספת כוח, אומץ והדרכה מעשית, לצד כלים עדכניים שסייעו להם להמשיך במלאכת הקודש בעבודת השליחות, כהוראותיו של הרבי, להביא את אור התורה והחסידות לכל פינה בארץ הקודש".

התהלכות

כבעש

את

הארץ

קפיצת מדרגה בפריסה המדהימה של תהלכות ל"ג בעומר בכל רחבי הארץ. שלוחי הרבי קיימו תהלכות ל"ג בעומר מרשימות וסוחפות לא רק בכל עיר ומושבה, אלא במקומות רבים אך כמעט בכל שכונה • מאות אלפי ילדים השתתפו בתהלכות, הפגינו בהפגנה העוצמתית והייחודית בעולם: הפגנה של בעד, של אחדות ושל אהבת ישראל • הצצה לרגעים הגדולים והמרגשים

ראשון לציון

בני ברק

אשקלון

מבוא חורון

רחובות

קרני שומרון

כרמיאל

יד בנימין

קרית עקרון

ראשון לציון - שכונת השומר

עמק זרעאל

ירושלים רמת אשכול

בית שמש

רבי נטו

הרב נפתלי ליפסקר

מנהל אגף הסניפים בצאגו"ח

לקראת ל"ג בעומר תשמ"ז הוחלט בהנהלת צאגו"ח על עליית מדרגה במאמץ להביא כמה שיותר ילדים לתהלוכות. הוכנו תוכניות עבודה מפורטות, הופקו חומרים חדשים והופעלה תעמולה מכבשית על הסניפים, בתי חב"ד, בשאיפה להוריד לרמת השטח את העשייה הגדולה.

הרב יוסף יצחק אהרונוב דיווח לרבי על ההיערכות, וציין כי הציפייה היא להשתתפות כ-70 אלף ילדים בתהלוכות ובכינוסים, מה שנתפס באותם ימים כפריצה חסרת תקדים.

תגובת הרבי, הפתיעה את ההנהלה ואת הצוות הארגוני: "אמרו חז"ל תפסת מועט וכו', אבל אין הפירוש חס ושלום מיעוטא דמיעוטא ובפרט עם רשב"י ובטח תהיה הזדמנות למלאת וכו' ולהוסיף על השלימות בזה וכדאי הוא רשב"י כו' ויבשר טוב".

המענה הק' של הרבי מלמד על המבט השאפתני והמרחיק-ראות של הרבי, הרבה ובאין ערוך להשגות שלנו. ואכן כבר באותה שנה התחוללה סערה בעקבות המענה, והשלוחים דיווחו על מספרים גדולים בהרבה מהמצופה.

הרבי לא נותן לנו מנוח. המבצעים הקבועים, המבצעים העונתיים, כינוסים חוצה וכינוסים פנימה, וכמובן שיעורי הלימוד האישיים ועוד מיני דרישות קבועות ו'הקפצות' בלתי צפויות.

אבל ל"ג בעומר הוא שונה ומאוד מיוחד. זו לא מצווה מן התורה לזכות בה יהודים, ולא 'עוד כינוס' שבכל עת גורם נחת לרבי. ל"ג בעומר זה רבי נטו. יוזמה של הרבי שהפכה למבצע הדגל של כל השלוחים ובמיוחד בארה"ק.

ואכן נראה, כי בל"ג בעומר כ'מבצע דגל', היו כמסופר לעיל הדרישות הכי נחשקות להוספה ולהעצמה של מספר המשתתפים, ולא פחות מכך, ההוראות הכי ברורות ומדויקות באשר לאופי הפעולות, סגנון, מטרותיהן ואפילו דרך הפרסום שלהם.

המושג "רעש דקדושה" הפך למטבע לשון בעקבות הוראה לפרסום התהלוכות. הדרישות להפרדה מגדרית ולהקפדה בכל הנוגע לצניעות, הוזכרה שוב ושוב בהקשר של הצעדה עם רשב"י, ההקפדה על "הדגשת ספרי הקודש" במודעות, זו כבר מעורבות של הרבי בפרטים הכי קטנים. לא כמענה על מודעה ספציפית, כפי שזכינו במקרים רבים, אלא כהוראה כללית למארגנים בכל מקום. בעז"ה, 'מבצע הדגל' של הרבי התקיים השנה בתנופה הכי גדולה, ומספרי שיא שמסתכמים במאות אלפי ילדים, כקצה חזונו של הרבי, השתתפו בהם. צריך לקוות, שכרצונו הק', התקיימה הפעילות מבלי לוותר גם על ההקפדות והדקויות שהורנו הרבי, שהרי חלילה אם לא כך, אין רצון ואין נחת.

ועם הפנים אל המשך תנופת העשייה, מבצע זה צריך להיות עבורנו 'בנין אב' לכל הפעילות לאורך השנה כולה: פריצה לכל עבר תוך שמירת הנחיות וההגבלות.

פתח תקווה המרכזי

עשרים תהלוכות בבאר שבע!

הרב שניאור זלמן גורליק
השליח הראשי בבאר שבע

ב"ה, השנה התקיימו עשרים (!) תהלוכות בבאר שבע, בהן השתתפו אלפי ילדים. זה כמובן לא הגיע מעצמו. השקענו המון בפרסום, באמצעים חדשים ברשתות החברתיות וכדומה, וראינו תוצאות מדהימות בהשתתפות גדולה של אנשים שלא יכולנו להגיע אליהם אחרת. זה רצון הרבי וצריך לעשות בשטורעם עד הסוף.

ועוד נקודה חשובה בעיניי שברצוני להדגיש. ההשקעה בכנס חשובה, אבל צריך לזכור שהתהלוכה חשובה לא פחת מהכינוס, ומה לנו גדול ממעשה רב, שהרבי עמד במשך שעות לראות איך כל התהלוכה עוברת. מכאן ודאי ניתן ללמוד על חשיבות התהלוכה עצמה.

חשוב לציין מזמור לתודה. השנה זכינו בבאר שבע לראות ניסים גלויים ממש. בליל ל"ג בעומר התקיימה התהלוכה של ילדי התלמוד תורה בניהול הרב ניצן חלק, כשערבי בן עוולה ניסה לדרוס את משתתפי התהלוכה, כפי שידוע ופורסם, זה היה ממש נס שאי אפשר להבין. המאורע אומנם גם קצת השפיע על התהלוכות למחרת, כשבעקבותיו המשטרה צמצמה את ההליכה על הכביש ודרשה

שילכו רק במדרכות והיה תגבור כוחות משמעותי, אבל הרושם של הנס הגלוי, כפי שכל מי שיביט בתמונה מהאירוע יבין על נקלה, דרבן את כולנו לפעול ביתר שאת וביתר עוז.

השליח הרב ליפא קורצוויל ע"ה סיפר פעם: "באחת השנים הרבי לא דיבר על תהלוכת ל"ג בעומר וחשבתי שאין צורך לעשות בשטורעם גדול, ובפרט שאנשי הממון לא רצו לתת על זה הרבה כסף כפי שנתנו כשהרבי דיבר על זה. וכתבתי לרבי שלדעתי אין צורך לעשות בשטורעם, ויש אנשים שלא רוצים לתת כסף. על המילה "לדעתי" כתב הרבי: **מה שאין כן דעת רבי שמעון בר יוחאי.** ועל המילים ש"יש אנשים שלא רוצים לתת כסף" כתב הרבי: **זהו עצת היצר הרע ומאי קמ"ל,** עד כאן סיפורו של הרב קורצוויל. וכמדומני, שמיותר להסביר את התשובה כי הדברים מדברים בעד עצמם: על עניין של הרבי צריך לתת עד הסוף.

כלפי מה הדברים אמורים? פנה אליי השנה שליח באחת השכונות בבאר שבע ושיתף אותי שיש לו תקציב מוגבל עבור תהלוכת ל"ג בעומר וכי הוא מאוד חושש לחרוג ממנו. ואני שיתפתי אותו במחשבה שלי,

שבעניין תהלוכות ל"ג בעומר אין מגבלת תקציב, אלא חייבים לעשות ככל שיירש על מנת שיגיעו כמה שיותר ילדים.

לא רק עבור הילדים

הרב יעקב שוורץ

שליח הרבי בשכונת חפציבה בית שמש

השנה, בזמן התהלוכה, שזה זמן סגולה מיוחד במינו עליו הרבי אומר שרשב"י נמצא יחד עם המשתתפים בתהלוכה, חלפה בי התהייה האם התהלוכה נועדה גם למבוגרים כמו לילדים? בשים לב שהתהלוכה בנויה ומושתתת על תוכניות ותכנים המותאמים לילדים, וגם בפאראד המקורי הרבי דיבר באופן ובסגנון שונה שיהיה מובן לילדים. ולכאורה, אז מה מקום המבוגרים בתהלוכה?

התשובה היא, שבתהלוכה ל"ג בעומר אומרים לנו המבוגרים - תהיו ילדים לכמה שעות, בבחינת דברי המשנה: "הלומד תורה ילד למה הוא דומה". זהו זמן מיוחד שבו יש לנו את ההזדמנות להתבונן על הדברים בתמימות של ילד. ולמעשה התהלוכה היא גם עבור המבוגרים, ואם מנסים באמת - מצליחים להתחבר.

תוכנה זו כוחה יפה לכל מגזר ומגזר, ובה טמונה סודה של השליחות. כך לדוגמה בקרב הציבור החרדי, הקהל שבו אני חי ופועל: אני משתדל שלא להביט בחיצוניות - לא בגיל, לא בלבוש ולא בהתנהגות. תפקידנו כשלוחים הוא לדבר אל הנשמה.

בני ברק

ראשון לציון

עזריאל

קרית אתא

כרמיאל

תל מונד

בני ברק - פרדס כץ

מיקרוקוסמוס של גאולה

הרב ברק כוכבי

שליח הרבי בחשמונאים

תהלוכת ל"ג בעומר ביישוב חשמונאים עוררה בי השנה מחשבה עמוקה על דמותו של הרבי הרועה הנאמן שכשמו כן הוא: רועה את צאנו. הוא לא רק מנהיג, הוא רואה ורועה את הנשמה של כל אחד ואחת; בלי הבדל בין מבוגר לילד רך, בלי מחיצות של מגזר, סוג או גוון. את כולם הוא מלקט באהבה אחת גדולה.

בעיצומה של התהלוכה ביישוב חשמונאים קיבלתי פתאום "פלאשבק" מוחשי לרעיון הזה. מול העיניים נפרש פסיפס אנושי מרהיב שייצג את עם ישראל כולו: אנשים ללא כיפה לצד כיפות סרוגות מכל הגדלים, חרדים וליטאים, ספרדים ואשכנזים. שמעת בליל של שפות: אנגלית וצרפתית, רוסית ועברית. עולים חדשים לצד ישראלים ותיקים, יוצאי מרוקו, תימן ואירופה. וכולם, ללא יוצא מן הכלל, צעדו יחד ברחובות היישוב וזעקו בקול אחד: "שמע ישראל", "תורה ציווה לנו משה".

באותם רגעים הרגשתי איך הרחוב כולו בוער באור יהודי חי. לפתע האיר בי, זה בדיוק מה שהרבי רוצה. לא רק ש"רחובה של עיר" תתמלא בפסוקי תורה, אלא שכל יהודי, מכל רקע ומכל פינה בעולם, ירגיש שייך. לראות את המיקרוקוסמוס הזה, שבו כל הקצוות מתחברים לגוף אחד, זו הייתה תזכורת עוצמתית לכך שאנחנו עם אחד עם נשמה אחת. כמו שהראש כולל בתוכו את כל איברי הגוף, כך נשיא הדור כולל בתוכו את כל נשמות ישראל. המחזה הזה בחשמונאים היה מרומם נפש; הוא הרגיש כמו טעימה קטנה, מזוקקת ואמיתית של הגאולה העתידה.

מסירות הנפש של הילדים

הרב יוסף דניקים

שליח הרבי במירון

שליח הרבי במירון

השנה, מטבע הדברים, היה לנו קשה מאוד בל"ג בעומר. כפי שכולם יודעים, זו לא הייתה שנה רגילה. המשטרה סגרה את מירון בגלל המצב הבטחוני והיו מעט אנשים בהשוואה לכל שנה וממילא גם פחות ילדים. בנוסף לכל זה רצה הקב"ה ובדיוק בשעה של התהלוכה ירד גשם שוטף. זה אומנם הזכיר לכולם את הסיפור המפורסם מהזוהר שרשב"י הוריד מטר, אבל היו הרבה ילדים שהעדיפו להיזכר בסיפור מהבית, כך שנשארו עם מלאי גדול של ספרים, כובעים ופרסים... ובכל זאת, כשעברנו עם הילדים החב"דניקים המתופפים שתיפפו במסירות נפש, רטובים עד העצם, שמענו קריאות "כל הכבוד" מאנשים רבים שצפו בתהלוכה ממקומות מחסה והתפעלו מהעובדה שילדים חב"דניקים לא נרתעים ממים ועושים את מה שצריך כמו חיילי צבאות ה' אמיתיים. זה היה רגע מאוד מרגש ועוצמתי.

פרקי אבות לזכרו

רגע מרגש במיוחד מתהלכת ל"ג בעומר התרחש בעקבות הירצחו הכואב של תושב השכונה, בנימין (ימנו) זלקה, ממש בימי ההיערכות לאירוע. "העליתי בפני תושבי השכונה", מספר הרב יוסף אקסלרוד שליח הרבי במרכז השקט פתח תקווה, "רעיון להקדיש לזכרו את חלוקת ספרי "פרקי אבות". ההיענות של תושבי השכונה הייתה מדהימה: פרסמתי את היוזמה, ואנשים נרתמו מעצמם, תרמו ומימנו את רכישת הספרים. ההתרגשות בשכונה הייתה עצומה. קיבלתי תגובות חמות, ותושבים רבים הגיעו לתהלוכה במיוחד כדי לקבל את הספר. הסברנו לכולם שפרקי אבות, העוסקים במוסר ובמידות טובות, הם התרופה האמיתית להתמודדות עם אתגרי הנוער בימינו - דרך לימוד משותף עם הילדים בשבתות הקיץ. היוזמה הזו חוללה קידוש השם גדול".

בנימינה

מצפה יריחו

מצפה יריחו

נוה יעקב

נס ציונה

תל אביב נווה אליעזר

מגדל העמק

בנימינה

מזמור לתודה בדימונה

משפחתו של שורד השבי שגב כלפון סגרה מעגל בתהלוכת ל"ג בעומר של בית חב"ד דימונה. בשנה שעברה, בעת תהלוכת ל"ג בעומר, התפללו ילדי דימונה יחד לחזרתו של שגב כלפון משבי החמאס. השנה, יחד עם אביו של שגב, קובי, אמרו הילדים בתהלוכה "מזמור לתודה", תודה לאלוקים על חזרתו.

חב"ד
כל הלב לכל אחד

צעירי
אגודת
חב"ד

תפילות

מתמלאים
מהמקור
ממשיכים
את האור

שלוחי הרבי, ידידי בית חב"ד ומשפחת חסידי חב"ד
מתאחדים בהתוועדות הגדולה לכבודו של הרבי
לקראת יום ההילולא ג' תמוז

ערב שיא אומנותי

ניגוני חב"ד עם 100 מוזיקאים על במה אחת,
רפי ביטון & קולות מן השמים'

תחנות
במסע האור

גלריות
ותערוכות

כ"ו סיוון, 11.06.26 בנייני האומה, ירושלים

כרטיסים בניק צ'אק
TICKCHAK.CO.IL/104244
כבידורים: V.HARIKOTI@GMAIL.COM

משרד התפוצות
וערים עתידי ימורי משותף

משרד ירושלים
ומסורת ישראל

הקת
לכוננות
הכותל המערבי

בסיס

ירושלים

בית שמש

קרית

צפת מרום כנען

ניר גלים - בני דרום

קרית ביאליק

מהפכת התהלוכות בנתניה

הרב נח סוליש

משלוחי הרבי בעיר נתניה

במשך שנים רבות מאז יצא הרבי בתקנת התהלוכות, התקיימה תהלוכה בנתניה, כשבדרך כלל כמות הילדים נעה בערך בסביבות האלפיים. זה אכן סכום מרשים ואולי יכולנו לנוח על זרי הדפנה, אבל אותנו זה לא סיפק. ידענו שיש בנתניה המון ילדים שלא מגיעים לתהלוכה, ורצינו להביא גם אותם. כך עלה הרעיון להביא אומן אורח, מישהו שמגיע מתוך הציבור ויוציא את הילדים מהבית. ואכן זה עבד. בבת אחת קפץ מספר הילדים מאלפיים לעשרת אלפים, וזה המשיך לעלות עוד ועוד.

בשלוש השנים האחרונות, שדרגנו עוד יותר ופצלנו את התהלוכה למספר מוקדים, בהתאם לכמות השלוחים שגדלה מאוד ב"ה בכל חלקי העיר, ואכן מאז מלבד התהלוכה המרכזית נערכות עוד מספר תהלוכות, שבכל אחת מהן מופיע אומן אחר, וההשתתפות בתהלוכה המרכזית כמעט ולא פחתה. השנה הגענו למספר שיא של 13 תהלוכות (!) בהן השתתפו מעל 15 אלף ילדים (!) מתוכן תהלוכה אחת של ילדי המוסדות שהשתתפו בה כאלף ילדים.

אין ספק שהנחת רוח של רשב"י ושל הרבי השנה הייתה באופן מיוחד. וחשוב להדגיש, ההשקעה בפרק האומנותי לא בא על חשבון הרוחניות בשום אופן. לא פחות מהאטרקציה הגשמית, אנחנו משקיעים ברוחניות שתהיה על הצד הטוב ביותר, שהילדים יצאו עם מטען רוחני גדול יותר מאשר באו, כי בסוף האומן זה רק דרך למשוך, והמטרה האמיתית היא להוסיף תורה ובמצוות.

תמיד חלמתם לחוות את 'קמפינסקי'
במעטפת מלאה כשרה למהדרין

YES YOU' KEM

עכשיו גם אתם יכולים

לבטרוול - מבית משפ' לבקוביץ,
בשיתוף אברימי פלדמן
מזמינים אתכם לנופש קיץ יוקרתי
במותג המלונות האייקוני

KEMPINSKI

קי צביל < טירול < אוסטריה

23.6
— עד —
16.8

 מגוון מסלולים החל מ- ח' תמוז

<< בקשו עכשיו את הקטלוג המלא >>

050-2708080
Avremy@big-ben.co.il

Kempinski Hotel
Das Tirol

JOCHBERG - KITZBÜHEL ALPS

054-4244577 | 050-6701850
zlevtravel@gmail.com

אנשי מעשה

רגעים מפעילות אנ"ש במבצעים

ר' בן גור

מומחה ומנטור לגיוס כספים

הדבר מהווה מפתח לחולל שינוי אמיתי אצל הזולת. לימוד חסידות בקביעות הופך כל אדם מהקצה אל הקצה.

מבצעים במשפחה

מבחינתי, ליצור קשר אינטימי עם המשפחה זה המבצע הכי גדולים. אני עסוק מאוד כל השבוע. כשאני מקדיש זמן איכות אישי עם האשה או עם אחד הילדים, זה המבצעים הכי גדולים מבחינתי.

הרבי זה שיש לי אהבה כל

כך בוערת ומוכנות למסור את החיים שלי בשביל אדם שלא פגשתי בחיים, זה פלא שאי אפשר להסביר בשום שכל.

קהילה הכח הכי עוצמתי

בעבודת ה'. בעולם זה הדבר שהכי חסר לאנשים. אנחנו לא מבינים כמה דבר שאנחנו רואים כמובן מאליו הוא מה שנותן לנו את העוצמה להתהלך בעולם.

מסר לאנ"ש כולנו חיילים בצבא של

הרבי. השלוחים הם הסירות המובחרת. תתמכו בהם. הם לא תמיד יודעים איך לגייס תרומות, אבל זה הדלק שיביא את הגאולה. תמקדו את ה'חומש' שלכם בהם ותראו שמי ששותף בצבא של הרבי, הרבי משפיע לו ברכה מעל הטבע.

קביעת עיתים המפתח

להכל. אם דעת קנית מה חסרת. כשאני נלחם על זה, כל החיים מתרוממים, הנפש נמצאת במקום הנכון והדברים הכי קטנים מסתדרים. זה הדבר הכי יקר ולכן גם היצר הכי נלחם בו, וכשלא מוותרים רואים שזה פועל נפלאות.

מבצעים זכיתי כבר

למעלה מ-18 שנה לעסוק במבצע צדקה במשרה מלאה. בשנים האחרונות אני מלווה שלוחים ובתי חב"ד, מלמד אותם איך לגייס כספים, בונה איתם את מערך השותפים ועוזר להם להכפיל ולשלש את התקציבים. זכיתי ללוות כבר למעלה מ-70 בתי חב"ד. זו שליחות אדירה, מפני שכששליח מצליח בזה, הפעילות שלו מגיעה למימוש אמיתי, והוא זוכה לעשות אותה מתוך שמחה, בריאות ושלוש בית. ברור לי שזה גורם נחת גדול מאד לרבי.

רגע מיוחד שליח נפגש עם תורם קבוע

שלו ואמרתיו לו לבקש סכום גבוה בהרבה ממה שהיה רגיל. הוא התווכח איתי שעות שהוא לא מסוגל לעשות את זה ואז נכנס לפגישה. השמחה שלו כשהוא התקשר

ובישר שביקש והצליח, אי אפשר לתאר את האושר. מאז סכומים כאלה כבר הפכו אצלו לדבר שבשיגרה.

משפחה מה שמניע אותי לעבוד על עצמי. הידיעה שהדוגמה האישית שלי יכולה להשפיע דורות קדימה, מחדירה בי מוטיבציה לא לוותר לעצמי.

השפעה יש לי קביעות ללימוד חסידות עם תורמים בכל שבוע. אי אפשר לתאר כמה

- עלוני מבצעים
- ערכות נש"ק, עמדות נש"ק
- עמדות תפילין
- חוברות כיפות
- עלוני קריאת שמע
- ערכות לידידים
- ספרים עלוני פרשת השבוע

אגף המבצעים
mivtzoim.co.il

המקום ל'מבצעים' שלכם